

Psykopatens ofre

Myndigheters og mediers takling av saker som gjelder overgrep mot barn, viser at psykopatene får god hjelp til å ture frem.

Leste innlegget om psykopaten og hans egentlige vesen i A-Magasinet's påskenummer (dessverre siste nummer av A-Magasinet).

En psykopat kan «ture frem» og ødelegge mennesker med sin egoistiske fremferd. Det er sjelden at han eller hun blir straffet for sine ugjer-ninger. Det skrives mye om den mannlige psykopaten, og spesielt om den fysisk voldelige psykopaten, som tyranniserer sine ofre med slag og andre voldshandlinger. Denne typen er lett å gjennom-

skue for sine omgivelser, og offeret vil få sympati og forståelse.

Vanskeligere er det når psykopaten er den som utgir seg for offer og «syter og klager» på sin «umulige» familie etc. til alle som gidder å høre på. Denne form for psykopati mener jeg kvinnelige psykopater ofte bruker. Avisenes overfokusering og samfunnets overreaksjon i sine beskrivelser av «overgrep på barn» er klare eksempler på dette. Hvem som helst kan anmelde hvem som helst for overgrep, og resultatet vil som regel være vare-

tekt for den anmeldte i en kortere eller lengre periode. Varetektsfengslingen skjer ofte på en svært dramatisk måte, med håndjern og uniformert politi.

Dette skjer ofte i den anmeldtes nær-miljø. Etter at den «angrepne overgriper» har vært igjennom varetektsfengsling og avhør blir vedkommende sluppet fri med en siktelse hengende over hodet. Mange anmeldte vil derfor fremstå som en overgriper for omgivelsene alle sine levedager.

Et meget godt våpen for en slu psykopat, godt hjulpet frem av norske myndigheter. Jeg mener den norske stat i slike saker bruker metoder som ikke er et demokratisk samfunn verdig.

«Forbannet»